GRUNDEJERFORENINGEN "STORE VEJLEGÅRD"

Jubelfesten den 22 - 11 - 1969.

"""""""""""""""""

Mel: Nyboders pris.

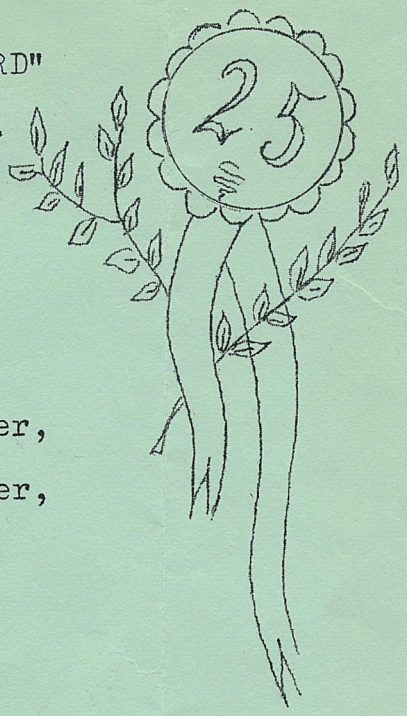

Lad os sjunge ud en hyldestvise
om den plet, vi alle har så kær,
"25" år de kan bevise,
kærligheden klarer al besvær.
Der hvor kornet stod på gule marker,
bøndergårde bag ved hegn og hæk,
ligger hus ved hus og grønne parker,
og det er idyllen - Vallensbæk.

Alt er blevet mere kultiveret,
VEJLEGÅRDS GRUNDEJERE tog fat,
energien den har vi noteret,
det kan ses i bed og hver rabat,
for naturen den har måttet vige,
et er dog tilbage, ve oh skræk,
dunsten, den fra Køge Bugt ud'n lige,
sådan er idyllen - Vallensbæk.

Vi har trådt i ler og grus og stene,
mere fornemt er det dog i dag,
trygt vi nu kan sætte vore bene,
uden pløre går vi med behag.
Der er asfalt, jo, vi har service,
søndagsturen nydes - man ser kæk
Asfaltsheiker - og hver Asfalttrice
arm i arm - idyllen Vallensbæk.

Her er skole, og her er en kirke,
grøde i det kommunale liv,
spiren vokser, man fornemmer virke,
der er "Go", og der er perspektiv.
Hvert et lille græsstrå det fortæller
fremskridt dag for dag - ja, stadigvæk,
for vi har værdierne, der tæller,
enig er idyllen Vallensbæk.

Vi kan skimte Hovedstadens tårne,
nabo er vi da til København,
der er smukt, og Tivoli bedår'ne,
men trods alt vi føler intet savn;
vågne op en sommermorgen stille,
fuglesang - og rislen af en bæk,
romantik som i en Vaudeville,
her hos os idyllen - Vallensbæk.

Lad blot andre by'r ha' tårn og tinder,
den slags får vi osse her engang,
ungdomstiden her den gav os minder,
lad os ta' det som et kompliment.
Vores bedste år dem har vi givet,
ÅR for ÅR - står skrevet klart som blæk;
skål for det, der nu for os er livet,
leve skal idyllen - Vallensbæk.